

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Chronicon Cisterciensis Ordinis

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

De Egressu Monachorum de Molismo, & de aduentu eorum ad Cistertium,
deque monasterio, quod inceperunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11259

pedientibus causis, constat adimpleri non posse, nos vtriusque partis salutem, videlicet recedentium atque illic remanentium providentes, in locum alium quem nobis divina largitas designauerit, vos declinare, ibique salubrius atque quietius Domino famulari, vtile duximus fore. Vobis ergo tunc presentibus, videlicet, *Roberto Abbati, Fratribus quoque, Alberico, Odoni, Ioanni, Stephano, Letaldo, & Petro*, sed & omnibus, quos regulariter & communi consilio vobis sociare decreuistis, hoc sanctum propositum, & tunc consulimus, & vt in hoc perseueretis, precipimus, & auctoritate Apostolica per sigilli nostri impressionem, in perpetuum confirmamus.

DE EGRESSU MONACHORVM
de Molifmo, & de aduentu eorum ad Cistercium, deque monasterio, quod
inceperunt.

POST hæc talia ac tanta, antedictus Abbas, & sui auctoritate freti Molifmum redierunt, & de illo religioso fratrum collegio, socios votum in regula habentes elegerunt, ita vt inter eos qui Legato Lugduni fuerant locuti, & illos qui de cœnobio vocati, *viginti & vnus* monachi essent, taliq̄ue stipati comitatu ad eremum quæ *Cistercium* dicebatur, alacriter tetenderunt.

xxi. Monachi ex Molifmo vadunt Cistercium.

derunt. Qui locus in Episcopatu Cabilonenſi ſitus & præ nemoris, ſpinarumque tunc temporis opacitate, acceſſu hominum inſolitus, à ſolis feris inhabitabatur: ad quem viri Dei venientes, locumque illum tam religione quàm animo iam iamque conceperant, & propter quem illuc aduenierant, quantò ſæcularibus deſpicabiliorrem & inacceſſibilem intelligentes, nemoris & ſpinarum denſitate præciſa ac remota, monaſterium ibidem voluntate Cabilonenſis Epifcopi, & conſenſu illius cuius iſte locus erat, cõſtruere ceperunt. Nam viri iſti apud Molifmum poſiti, ſæpè inter ſe, Dei gratia aſpirati, de tranſgreſſione regulæ B. Benedicti patris Monachorum loquebantur, conquerebantur, contriſtabantur; videntes ſe, cæterosque Monachos hanc regulam ſolemni profeſſione ſeruatuſ promiſiſſe, eamque minimè cuſtodiffe; & propter hoc Apoſtolicæ ſedis Legati auctoritate iter prælibantes ad hanc ſolitudinem, vt profeſſionem ſuam obſervantia ſanctæ regulæ adimplerent, veniebãt. Tunc *Odo Dux*
 Dominus *Odo Dux* Burgundiæ ſancto feruore eorum delectatus, ſanctæque Ro- *Burgũ di*
 manæ Eccleſiæ præſcripti Legati litteris *perſicit*
 rogatus, monaſterium ligneum, quod in- *Ciſterciũ. ◊*
 ceperant, de ſuis totũ conſummavit, illoſque inibi in omnibus neceſſariis diu pro-
 cura-

curauit & terris ac pecoribus abundè suble-
uauit.

*QVOMODO LOCVS CISTER-
tiensis in Abbatiam surre-
xit.*

EODEM tempore Abbas qui aduene-
rat ab Episcopo illius dioecesis, vir-
gam pastorem cum cura monachorum
iussu prædicti Legati suscepit, fratresq; qui
secum aduenerant, in eodem loco stabili-
tatem regulariter firmare fecit: sicque Ec-
clesia illa in Abbatiam canonicè, Apосто-
licaque auctoritate crescendo surrexit.

*QVOD MOLISMENSES AVRES
Domini Papæ pro reditu Roberti Abbatis
inquietauerunt.*

IGITUR haud multo elapso temporis
spatio, Molismenses monachi, volun-
tate Domini *Goffridi* Abbatis sui, qui *Ro-
berto* successerat Dominum *Vrbanum* Pa-
pam Romæ adeuntes, postulare cœperunt,
vt suprædictus *Robertus* in locum pristinũ
restitueretur: quorum importunitate mo-
tus Papa, mandauit Legato suo, venerabili
scilicet *Hugoni*, vt, si posset fieri, idem
Abbas reuerteretur, & monachi
eremum diligentes in pace
consisterent.